

شکایت کنگو از اپل

دولت جمهوری دموکراتیک کنگو اعلام کرده که از زیرمجموعه‌های شرکت اپل آمریکا در فرانسه و بلژیک به خاطر استفاده از عناصر معدنی استخراج‌شده در مناطق مورد مناقشه در شرق این کشور، شکایت کیفری کرده است.

کنگو دارای منابع غنی قلع، تانتالیوم و تنگستن است که در تولید تجهیزات الکترونیکی رایانه و گوشی‌های هوشمند تلفن همراه کاربرد دارد. کنگو مدعی است اسنادی دارد که نشان می‌دهد زیرمجموعه‌های اپل از این عناصر استخراج شده در شرق کنگو که تحت تسلط گروه‌های مسلح است، در تولید تجهیزات خود استفاده کرده‌اند. کارشناسان سازمان ملل اعلام کرده‌اند این گروه‌های مسلح در قتل عام غیرنظامیان، غارت و دیگر جنایت‌ها علیه مردم کنگو دست دارند.

اپل پیشتر مدعی شده بود هیچ‌یک از عناصر موردنیاز خود برای تولید گوشی‌های آیفون از جمله طلا، قلع، تانتالیوم و تنگستن را از گروه‌های مسلح در کنگو خریداری نکرده و از این مسیر به منافع مالی عاید آن‌ها نشده است.

اخراج کارگران خودروسازان اروپایی

طی ماه‌های گذشته تعدادی از شرکت‌های خودروسازی در اروپا از تصمیم خود برای تعطیلی کارخانه‌ها و اخراج کارکنان خبر داده‌اند. کاهش تقاضا برای خودرو، افزایش هزینه‌های تولید، بالا گرفتن رقابت با رقبای چینی و سرعت کمتر از انتظار گذار به سمت استفاده از خودروهای برقی از جمله مهم‌ترین دلایل بحران در بازار خودروسازی اروپاست. شرکت قطعه‌سازی والئوی فرانسه، اعلام کرده که هزار نفر از کارگران خود را اخراج و دو کارخانه را نیز تعطیل می‌کند. شرکت خودروسازی استلانتیس هم اخیراً خبر داد قصد دارد یک کارخانه خود در جنوب انگلیس را تعطیل کند که به اخراج هزار نفر از کارگران این واحد منجر خواهد شد. کاهش تقاضا موجب شده تولید خودرو، به‌خصوص مدل برقی فیات ۵۰۰ در کارخانه اصلی این شرکت در شهر میرافیوری ایتالیا متوقف شود. شرکت قطعه‌سازی بوش آلمان اعلام کرده که طی سال‌های آینده ۵۵۰۰ نفر از کارگرانش را اخراج خواهد کرد. شرکت خودروسازی فورد آمریکا هم تصمیم گرفته ۴۰۰۰ نفر از کارگرانش را در آلمان و انگلیس اخراج کند. شرکت تولید لاستیک خودروی میشلن فرانسه نیز گفته دو کارخانه خود را در غرب فرانسه تعطیل می‌کند که به بیکاری ۱۲۵۰ نفر منجر خواهد شد.

شرکت خودروسازی فولکس واگن آلمان هم از برنامه خود برای کاهش قابل توجه هزینه‌ها خبر داده و اعلام کرده که در سایه این تصمیم تعدادی از کارخانه‌های خود را تعطیل می‌کند و هزاران نفر نیز از کار بیکار می‌شوند. این شرکت حتی یک واحد تولید خودروهای آلودی خود در بروکسل را به‌خاطر کاهش تقاضا، برای فروش گذاشته است.

کسادی بخش خدمات در چین

شاخص مدیران خرید خدمات چین نشان داد که فعالیت خدمات اقتصادی در این کشور، کمتر از ماه قبل گسترش یافته است؛ به این معنا که تقاضای مصرف‌کننده با وجود محرک‌های اخیر یکن، همچنان کند است.

مقامات دولت چین از اواخر تابستان مجموعه‌ای از اقدامات حمایتی از جمله کاهش نرخ بهره و برنامه ۱٫۴ هزار میلیارد دلاری برای کمک به دولت‌های محلی بدهکار را اعلام کرده که منجر به بروز نشانه‌هایی از بهبودی در اقتصاد چین از ابتدای پاییز شد.

با وجود بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید که از جنگ تعرفه‌ها و از بین رفتن تجارت دوجانبه خبر می‌دهد، انتظار می‌رود رهبران ارشد چین از برگزاری کنفرانس سالانه کار اقتصادی پشت درهای بسته که هفته آینده برگزار خواهد شد، برای بحث در مورد حفظ هدف رشد سال ۲۰۲۵ مطابق با هدف حدود پنج درصدی استفاده کنند. اقتصاددانان پیش از این گفته‌اند که سیاست‌گذاران احتمالاً هدف کسری بالاتر از حد معمول بین ۳٫۵ تا ۴ درصد از تولید ناخالص داخلی را تعیین خواهند کرد. این امر در را برای استقرار بیشتر دولت مرکزی برای تقویت اقتصاد بازخواهد کرد.

گزارش

مسعود علویوراقدم

روزنامه نگار

صنعت گردشگری به‌عنوان یکی از عوامل اصلی افزایش گازهای گلخانه‌ای جهانی، در سال‌های اخیر با رشد بی‌سابقه‌ای همراه بوده است. بر اساس تحقیقات جدید، تنها ۲۰ کشور مسئول ۷۵ درصد از انتشار کربن گردشگری هستند و ایالات متحده، چین و هند نقش کلیدی در این افزایش داشته‌اند. از طرفی، ناکارآمدی فناوری در کاهش میزان انتشار و تمرکز بر سفرهای طولانی‌مدت هوایی چالش‌های بزرگی را برای کربن‌زدایی ایجاد کرده است. با وجود این، چهار راهکار شامل اندازه‌گیری دقیق انتشار، جلوگیری از توسعه بیش‌از‌حد و تغییر تمرکز به سفرهای داخلی پیشنهاد می‌شوند تا این صنعت بتواند در راستای اهداف اقلیمی پیش‌برود و به کاهش گرمایش جهانی کمک کند.

انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از گردشگری جهانی تقریباً به‌طور کامل توسط ۲۰ کشور صورت می‌گیرد و تلاش‌ها برای مهار این روند تا امروز مؤثر نبوده است. این نتیجه اصلی پژوهش جدیدی است که اخیراً در مجله Nature Communications منتشر شد. این تحقیق، جامع‌ترین و دقیق‌ترین تحلیل انتشار گازهای گلخانه‌ای مرتبط با گردشگری است که تاکنون انجام شده است.

مطالعه مذکور با استفاده از چندین مجموعه داده، از جمله داده‌هایی که مستقیماً توسط ۱۷۵ دولت طی ۱۱ سال (۲۰۰۹-۲۰۲۰) منتشر شده‌اند، انجام شده است. این پژوهش از چارچوب «اندازه‌گیری گردشگری پایدار» که توسط سازمان ملل متحد تأیید شده، استفاده کرده و داده‌های مربوط به هزینه‌های گردشگری و شدت انتشار گازها را از حساب‌های ملی استخراج کرده است.

یافته‌ها چالش‌های جدی پیش‌رو را در بستر بافت گسترده‌تر مسئله تغییرات زیست‌محیطی نشان می‌دهند. برنامه محیط زیست سازمان ملل گزارش داده که برای جلوگیری از نابودی هدف توافق آب‌وهوایی پاریس، مبنی بر محدود کردن گرمایش زمین به ۱.۵ درجه سانتی گراد، باید تا سال ۲۰۳۰ انتشار گازهای گلخانه‌ای جهانی ۴۲ درصد و تا سال ۲۰۳۵ حدود ۵۷ درصد کاهش یابد.

اما انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از گردشگری جهانی با سرعتی دو برابر رشد اقتصاد جهانی در حال افزایش است. طبق مطالعه اخیر در فاصله سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۹، انتشار گازها ۴۰ درصد افزایش یافته است (از ۳.۷ گیگاتن انتشار گازهای جهانی در سال ۲۰۰۹ به ۵.۲ گیگاتن در سال ۲۰۱۹). درحالی‌که انتشار گازهای ناشی از گردشگری جهانی در سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۲۱ به دلیل همه‌گیری

گزارش

در آکرا، پایتخت غنا، صنعت تجارت لباس‌های دست‌دوم به مضللی زیست‌محیطی و اجتماعی تبدیل شده است. هر هفته میلیون‌ها تن لباس دست‌دوم، عمدتاً از کشورهای شمال جهانی به بازارهای آکرا وارد می‌شود. این لباس‌ها که بخشی از آن‌ها کیفیت لازم برای استفاده مجدد را ندارند، نه‌تنها صنعت نساجی محلی را تحت‌تأثیر قرار می‌دهند، بلکه انبوهی از زباله‌های نساجی را در تالاب‌ها و سواحل منطقه برجای می‌گذارند. در حالی که برخی از این لباس‌ها مجدداً مورد استفاده قرار می‌گیرند، بخشی از آن‌ها به‌عنوان ضایعات به دریا راه پیدا می‌کند و تهدیدی برای محیط‌زیست و معیشت جوامع محلی ایجاد می‌کنند. این مسئله، نمونه‌ای از آثار مخرب مد سریع و مصرف‌بی‌رویه در مقیاس جهانی است.

در سواحل تالاب کورل در آکرا، یک برج در لبه آب برجسته شده و گاو‌ها در قله آن در حال چرا هستند. این‌ صخره ناهموار که حدود ۲۰ متر ارتفاع دارد، نه از خاک یا سنگ، بلکه از محل دفن زباله تشکیل شده است. بیشتر آن (حدود ۶۰درصد) لباس‌های سفیدپوستان شمال جهانی است؛ لباس‌هایی که کسی آن‌ها را نمی‌خواهد.

این لباس‌ها عمدتاً برای فروش و استفاده مجدد به غنا ارسال می‌شوند که بسیاری از آن‌ها از سطل‌های لباس و مجموعه‌های خیر به تهیه شده است اما بخش عظیمی از آن‌ها هرگز دوباره پوشیده نمی‌شوند. حدود ۱۵ میلیون لباس کارکرده هر هفته از بریتانیا، اروپا، آمریکای شمالی و استرالیا به آکرا سرازیر می‌شود و بازار پوشاک گسترده شهر را اشباع می‌کند.

تخمین زده می‌شود که ۴۰ درصد این لباس‌ها آن‌قدر کیفیت پایینی دارند که در بدو ورود بی‌ارزش تلقی شده و در نهایت در محل دفن زباله رها می‌شوند. بخش مهمی از

کوپید-۱۹ به‌طور چشمگیری کاهش یافت، بازگشت به سطح پیش از همه‌گیری با سرعت زیادی اتفاق افتاد.

رشد عظیم بدون راه‌حل فناورانه

انتشار گازهای گلخانه‌ای مرتبط با گردشگری در بازه زمانی ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۹ به‌صورت سالانه با نرخ ۳.۵ درصد افزایش داشت. در مقایسه، رشد اقتصادی جهانی در همان دوره به‌طور میانگین ۱.۵ درصد در سال بود. اگر این نرخ رشد ادامه یابد، انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از گردشگری در دو دهه آینده دو برابر خواهد شد. با مقایسه این اعداد، شدت کربنی هر دلار درآمد گردشگری، ۳۰ درصد بیشتر از میانگین اقتصاد جهانی و چهار برابر بیشتر از بخش خدمات است.

عامل اصلی افزایش انتشار گازها، رشد شدید تقاضا برای گردشگری است. ردپای کربنی که به‌سرعت در حال گسترش است، عمدتاً ناشی از حمل‌ونقل هوایی (۲۱ درصد)، استفاده از وسایل نقلیه با سوخت بنزینی و دیزل (۱۷ درصد)، و خدماتی مانند تأمین برق گردشگری (۱۶ درصد) است.

پیشرفت‌های کند در بهره‌وری از فناوری، تحت‌الشعاع این رشد تقاضا قرار گرفته‌اند. حمل‌ونقل هوایی نیمی از انتشار مستقیم گازهای گلخانه‌ای گردشگری را تشکیل می‌دهد و این موضوع آن را به پاشنه آشیل انتشار گازهای گلخانه‌ای جهانی در این بخش تبدیل کرده است. علی‌رغم دهه‌ها وعده، سیستم حمل‌ونقل هوایی جهانی نتوانسته از طریق فناوری‌های جدید، کربن‌زدایی شود و هنوز در این بخش بهره‌وری معادل ۵۰ سال قبل را دارد.

تولیدکنندگان اصلی گازهای گلخانه‌ای

تحقیقات نشان دهنده نابرابری‌های نگران‌کننده در

رشد انتشار گازهای گلخانه‌ای بین کشورهاست. ایالات متحده، چین و هند ۶۰ درصد از رشد انتشار گازهای ناشی از گردشگری را بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۹ به خود اختصاص داده‌اند. تا سال ۲۰۱۹، این سه کشور به تنهایی مسئول ۳۹ درصد از کل انتشار گازهای گلخانه‌ای گردشگری جهانی بودند.

سه‌چهارم کل انتشار گازهای گلخانه‌ای گردشگری جهان تنها توسط ۲۰ کشور تولید می‌شود، در حالی که ۲۵ درصد باقی‌مانده بین ۱۵۵ کشور دیگر تقسیم شده است. قابل توجه است که اکنون بین کشورهایی که بیشترین و کمترین میزان سفر را دارند، تفاوت صد برابری در ردپای کربنی گردشگری سرانه مشاهده می‌شود.

در میان ۲۰ کشور اصلی تولیدکننده کربن گردشگری، ایالات متحده (هم به‌عنوان مقصد گردشگری و هم به‌واسطه سفرهای شهروندانش به مقاصد گردشگری) بزرگ‌ترین ردپای کربنی گردشگری (نزدیک به ۱ گیگاتن) در سال ۲۰۱۹ را داشته است. این کشور مسئول ۱۹ درصد از کل ردپای کربنی گردشگری جهانی بوده و با نرخِی معادل ۳.۲ درصد ردپای کربن بخش گردشگری خود را افزایش می‌دهد. در سال ۲۰۱۹، ردپای کربنی گردشگری ایالات متحده معادل ۳ تن به ازای هر شهروندش بوده و از این نظر در رتبه ۱۲ جهانی قرار داشته است.

بریتانیا به‌عنوان مقصد گردشگری، در سال ۲۰۱۹ در رتبه هفت جهانی قرار داشت و ردپای کربنی آن به ۱۲۸ مگاتن (۲.۵ درصد از کل) رسید. شهروندان بریتانیا در این سال به‌طور متوسط ۲.۸ تن انتشار گازهای گلخانه‌ای در هر نفر را تولید کردند و در رتبه ۱۵ جهانی قرار گرفتند.

از تجارت سودآور تا فاجعه زیست‌محیطی

بحران زباله‌های نساجی در آفریقا

صادراتی آماده و مجهز نیستند. در سراسر پایتخت، انبوهی از سواحل پر از زباله‌های نساجی هستند و تالابی که به‌عنوان خروجی اصلی آب‌راه شهر عمل می‌کند پر از لباس‌های دست‌دوم شده است.

اگر در اطراف آکرا پرسه بزنید به‌نظر می‌رسد هر اینچ از این پوشاک عمدتاً سر از آفریقا درمی‌آورند. حجم ارسال دسته‌ای جدید از لباس‌های قدیمی که تا کرده و در میان کالاهایشان آویزان شده است را می‌فروشند. این لباس‌ها را «برونی‌واو» می‌نامند؛ یعنی لباس مرد سفیدپوست. تجارت لباس‌های دست‌دوم در آکرا، درست مانند سراسر جهان، به‌طور پیوسته رشد کرده است. هر ساله حدود چهارمیلیون تن منسوجات مستعمل در سراسر کره‌زمین در تجارتی که ارزش آن ۴٫۶ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود، به نقاط مختلف کره خاکی حمل می‌شود.

در آکرا، جایی که حدود ۶۰ کانتینر لباس کارکرده هر هفته وارد می‌شود، این صنعت می‌تواند بسیار سودآور باشد اما ریسک این تجارت هم بسیار غیرعادی است. واردکنندگان می‌توانند تا ۹۵ هزار دلار برای یک کانتینر لباس خرج کنند و هیچ ایده‌ای ندارند که چه چیزی می‌خرند.

مد سریع و مشکلات بعدی آن

مد سریع به‌عنوان یک شیوه تولید غالب شده و در آن حجم بالاتری از کالاها با کیفیت پایین‌تر تولید می‌شود. به گفته جاناتان ابی، یک ماهی‌گیر در این منطقه، توره‌ای او اغلب زباله‌های لباس را از دریا می‌گیرند. او می‌گوید: «لباس‌های مستعمل فروخته‌نشده حتی نمی‌سوزند، بلکه به تالاب پرتاب می‌شوند تا به دریا بروند.» اندرو بروکس، محقق کینگز کالج لندن و نویسنده کتاب «فقر لباس: دنیای پنهان مد سریع و لباس‌های دست‌دوم»، معتقد است که سهولت خرید آنلاین این چرخه ضایعات را تسریع کرده است. «

بروکس می‌گوید: «در کشورهایی مانند بریتانیا، خریدهای لباس اغلب به‌عنوان کمک‌های خیریه به سطل‌های لباس

● یکشنبه ۲۰ دی ۱۴۰۳ ● شماره ۴۶۱

افزایش جهانی انتشار گازهای گلخانه‌ای با گسترش صنعت گردشگری

۲۰ کشور مقصر اصلی هستند

ردپای کربنی گردشگری استرالیا نیز در سال ۲۰۱۹ در رتبه ۱۴ جهانی (۸۲ مگاتن) بود. ردپای کربنی سرانه گردشگری استرالیایی‌ها در همین سال ۳.۴ تن بود که این کشور را در هشت جهانی قرار داد. این امر نشان‌دهنده میزان بالای انتشار گازها به دلیل وابستگی به سفرهای هوایی دوربرد برای سفرهای بین‌المللی ورودی و خروجی در استرالیاست. ردپای کربنی سرانه گردشگری نیوزیلند هم ۳.۱ تن به ازای هر ساکن بود (رتبه ۱۰ جهانی). مانند استرالیا، وابستگی به سفرهای بین‌المللی دوربرد مشکلی است که نمی‌توان آن را در ارتباط با نیوزیلند نادیده گرفت.

مسیر کربن‌زدایی از گردشگری

امسال برای نخستین بار، کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل (COP29) گردشگری را در برنامه خود گنجاند. سازمان گردشگری جهانی (UNWTO) که مهر تأیید بر مطالعه مورد بررسی ما زده، اعلام داشت که گردشگری اکنون ۸.۸ درصد از کل انتشار گازهای گلخانه‌ای جهانی را تشکیل می‌دهد.

به‌رغم تلاش‌ها در کنفرانس تغییرات اقلیمی سازمان ملل، تحقیقات نشان می‌دهد که رشد تقاضای گردشگری از یک‌سو و ناکامی در بهره‌وری فناوری از سوی دیگر، موانع بزرگی برای کاهش کربن در صنعت گردشگری ایجاد کرده است. با این وجود، چهار مسیر برای تثبیت و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای جهانی ناشی از گردشگری قابل شناسایی است؛ نخست اندازه‌گیری انتشار کربن گردشگری برای شناسایی نقاط داغ انتشار گازها، دوم شناسایی زیربخش‌های گردشگری از جمله حمل‌ونقل هوایی، تأمین انرژی و استفاده از وسایل نقلیه (مطابق مطالعات این نقاط داغ باید وارد مسیر کاهش سالانه ۱۰ درصدی انتشار گازها تا سال ۲۰۵۰ شوند) که محرک اصلی رشد انتشار گازها هستند، سوم جلوگیری از توسعه بیش از حد گردشگری و تعیین آستانه‌های رشد پایدار برای این صنعت و چهارم اجرای استراتژی‌های ملی کربن‌زدایی از گردشگری که باید اهداف رشد پایدار را تعریف و اجرا کنند (به‌ویژه در ۲۰ مقصد گردشگری که بیشترین میزان انتشار گازها را دارند).

همچنین یکی دیگر از راه‌های کنترل کربن‌زابودن گردشگری می‌تواند تمرکز بر بازارهای داخلی و کوتاه‌برد باشد تا کاهش تقاضا برای بازارهای دوربرد رخ دهد. در واقع مدیریت فعال رشد تقاضا برای سفرهای هوایی، اولین گام آشکار است که می‌تواند به تنظیم تقاضای سفرهای هوایی دوربرد و کاهش کربن ناشی از آن کمک کند.

منبع: theconversation

خبریه وارد می‌شوند اما لباس‌ها گاهی از سطل‌های خیریه خیابانی دزدیده می‌شوند و به مکان‌هایی صادر می‌شوند که تقاضای مصرف‌کنندگان برای چنین کالایی بیشتر است. از آنجا که این اقلام کم‌ارزش تلقی می‌شوند، مقامات هرگز توجه چندانی به این دزدی‌ها نمی‌کنند. «

این پوشاک عمدتاً سر از آفریقا درمی‌آورند. حجم ارسال پوشاک دست‌دوم به آفریقا باعث شکایت از استفاده از این قاره به‌عنوان محل تخلیه لباس‌ها شده است. در سال ۲۰۱۸، رواندا بر خلاف فشار ایالات متحده، تعرفه‌های گمرکی را بر واردات این گونه کالاها افزایش داد و دلیل آن نگرانی نسبت به تضعیف صنعت نساجی داخلی این کشور با واردات لباس‌های دست‌دوم بود. سال گذشته، یووری موسوینی، رئیس جمهور آوکاندا گفت که واردات پوشاک مرد سفیدپوست را ممنوع خواهد کرد.

به گفته کارشناسان، محدودیت‌های تجاری ممکن است در کاهش آلودگی ناشی از لباس‌ها یا تشویق تولید پوشاک در آفریقا، جایی که سود کم است و انگیزه‌های کمی برای طراحان وجود دارد، چندان تأثیرگذار نباشد.

اما روی دیگر سکه موضوع استعمار است. در پشت فرصت‌های ظاهراً تجاری برای واردات پوشاک دست‌دوم به آفریقا، شکلی از رابطه استعماری پنهان شده است.

ورود بی‌رویه این لباس‌ها از شمال جهانی به غنا، به نوعی نشان‌دهنده استفاده از این کشورها به‌عنوان محل تخلیه ضایعات است. کشورهای غربی با ارسال حجم عظیم لباس‌های بی‌استفاده به آفریقا، به‌ویژه غنا در واقع این کشورها را به محل دفع زباله‌های خود تبدیل کرده‌اند. این روند یادآور یک نوع استعمار اقتصادی است که در آن منابع طبیعی و انسانی کشورهای در حال توسعه برای حل مشکلات تولید در مصرف کشورهای توسعه‌یافته به کار گرفته می‌شود. این روند نه‌تنها باعث آسیب به صنعت محلی و تهدید محیط‌زیست می‌شود، بلکه همچون نشانی از نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی در سطح جهانی عمل می‌کند.